

VINCLES

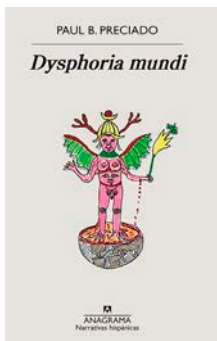
1 El valor de 'L'home dalt del pont', segons l'autor de 'Dysphoria mundi'

Günther Anders, autor del diari d'Hiroshima i Nagasaki *L'home dalt del pont* (Club Editors, 2023) seria l'únic filòsof que ha anat a l'escena del crim, segons Paul B. Preciado.

ÀLEX MILIAN

@alexmilianbeser

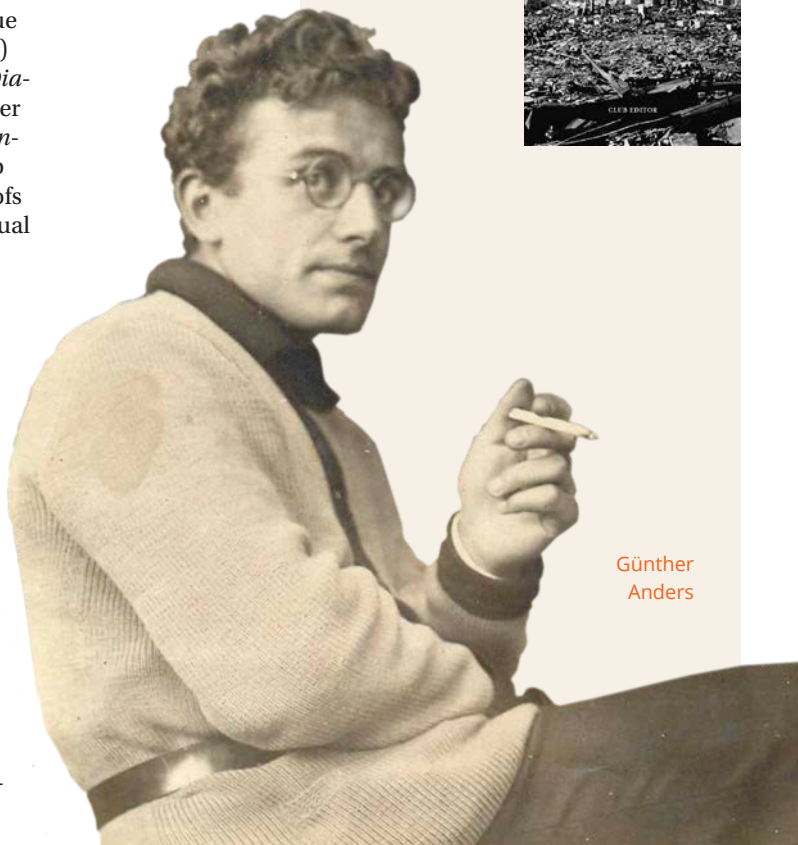
El monumental assaig postbiniari on Paul B. Preciado encunya el concepte de “capitalisme petrosexual”, *Dysphoria mundi* (editat per Anagrama l'octubre de 2022), canta les virtuts d'un llibre imprescindible que acaba d'editar (aquest mateix gener) Club Editor: *L'home dalt del pont. Diari d'Hiroshima i Nagasaki* de Günther Anders. El capítol de *Dysphoria Mundi* que parla d'Anders comença amb una sentència impactant (“Els filòsofs no van a l'escena del crim”) per la qual només Anders serveix d'excepció.

Anders (“L'únic filòsof home heterosexual (...) que és recordat més per ser el primer ‘marit’ de Hannah Arendt que per la seua pròpia obra”) se'n va anar al Japó perquè comprèn, segons Preciado, que, “després de la Segona Guerra Mundial (...) el filòsof no pot limitar-se a descriure el funcionament de la consciència” sinó que ha d’“alertar sobre les conseqüències del tipus de consciència que l'espècie humana ha desenvolupat mitjançant una especialització tecnològica per a la dominació, la destrucció i la mort”.

El postfaci del llibre d'Anders el fa Stefania Fantauzzi, que està especialitzada en filosofia i gènere (po-

dria analitzar també el de Preciado) i en Hanna Arendt. Diu Fantauzzi que aquesta obra d'Anders és molt més que un “diari filosòfic”: “És la narració d'una vivència personal que esdevé el pretext per narrar una experiència col·lectiva, la dels que van ser privats del seu passat i no obstant això (o potser per això) volen preservar el futur comú”.

Ara, conclou Anders el 1958, “Hiroshima és per tot arreu”. [Aclareix l'editorial al colofó que “La decisió de publicar aquest llibre es va prendre l'1 de març de 2022”].

Günther Anders

Vet aquí una gossa, vet aquí un gat: la Taylor d'Alzamora i el Núvol de Jordi Coca

En realitat, no parlen dels animals sinó dels humans, però dues novel·les recents donen un paper destacat a un gat (*El darrer dia* de Jordi Coca) i una gossa (*Ràbia* de Sebastià Alzamora).

L'últim llibre de Jordi Coca, *El darrer dia* (Edicions 62, 2022), té un protagonista felí, que es diu Núvol, i la novel·la de Sebastià Alzamora que és finalista del Premi Òmnium, *Ràbia*, girava al voltant d'una gossa, la Taylor, i el seu amo. Totes dues són grans mostres de la força de l'estructura senzilla i el poder de la paraula.

La novel·la de Jordi Coca és una delícia (imprescindible si admireu els gats): “Pel que fa als canvis físics, el Núvol continuava sent menut, però estava una mica més gras; el pelatge semblava de color os i li començava a aparèixer una gran clapa fosca a la cara, talment portés una màscara que el feia elegant. Ja sé que tots els gats siamesos s'assemblen i que res del que explico és excepcional, però,

d'una banda, cada gat i cada persona té característiques pròpies, i, de l'altra, el que intento mostrar és l'estima que sentíem pel Núvol, tot i ser un moix força comú”.

Ràbia és un caramel·let doblement enverinat (i obligatori per als amants dels gossos): “Per a na Taylor, enredar amb l'arnès forma part del ritual del passeig: del passeig matinal, només, perquè després, quan sortíem d'horabaixa, no ho feia. El cas és que començàvem el dia repetint la mateixa maniobra: jo estenia l'arnès obert damunt el terra de la galeria de casa, i mirava d'atreure-hi na Taylor perquè hi fiqués les potes, o si més no una de les potes, del davant. Aleshores era el moment de passar-li l'arnès amunt, o de mirar de ficar-hi la pota que n'havia quedat fora, cosa que no era tan fàcil, atesa la seva habilitat per esmunyir-se i deixar-me l'arnès a les mans. ‘Taylor, cussa idiota’, li deia jo, i ella m'observava amb la disciplicència de qui s'agrada en una determinada situació i l'allarga”.

Vet aquí un gos, vet aquí un gat, aquest conte s'ha acabat.

ADOBE STOCK

'L'abraçada' malinterpretada de Joan Genovés: Yvars al dietari d'Àlex Susanna

El món en suspens (Proa, 2022) d'Àlex Susanna descodifica moltes claus del nostre món cultural. El crític valencià J. F. Yvars explica el significat original del quadre de Genovés.

El dietari d'Àlex Susanna de l'any de la pandèmia, *El món en suspens*, és un condensat de cultura. Una truca del crític d'art més important del país, J. F. Yvars a Àlex Susanna l'endemà de la mort del pintor Joan Genovés aclareix el missatge d'una obra cabdal: “Per cert,

tothom parla de *L'abraçada* com de la seva obra més icònica, i certament que ho és —diu Yvars—, però el que molta gent no sap és que, lluny de ser una imatge de la pretesa reconciliació de la Transició, en principi feia referència a la sortida dels presos polítics de la presó, i, la mítica abraçada, era amb els seus familiars i la gent que els esperava a fora: aquest és el sentit original del quadre, però després va agafar vida pròpia? Vida pròpia o reinterpretació?

